

manglende Sum? Dertil maa jeg svare aldeles bestemt Nei. Som jeg allerede i mit Foredrag igaar tillod mig at antyde, hvilket maaffee er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, men hvad jeg derfor her maa tillade mig paa det Allerbestemteste at fremhæve — denne Sag er engang ved Lov bragt ind i et bestemt Spor, og der foreligger ikke for os den allermindste Antydning af, at Regjeringen har tænkt paa at forlade dette Spor, ei heller indseer jeg, at vi paa nogen Maade bør tænke paa at forlade det. Dette Spor er det, som er givet ved Loven af 19de Januar 1863, som jeg meget vilde ønske, at det ærede Medlem vilde studere igjennem igjen, hvis han ikke skulde erindre den tydeligt; thi denne Lov giver den Regel, som skal følges ved hele denne Sags Afgjørelse, og som er den, at der til Restaurationen af saadanne Kirker, som her er Tale om, skal kunne udredes det Nødvendige af de andre Kirkers Overskud i Henhold til et Budget, som er approberet af Ministeriet; altsaa kun forsaavidt de andre Kirker have Overskud, skal der deraf udredes Noget til saadanne Kirker. Jeg siger altsaa: Hvad er Betydningen af Thingets Botum? Det er dette, at efter som Thinget kun har bevilget, at der af de andre Kirkers Midler i det Hele maa udredes 200,000 Rb. til saadanne Restaurationsarbejder, vil man være redebon til, forsaavidt Ministeriet finder, at der af de andres Kirkers Overskud kan anvendes noget Øverligere i samme Retning, noget Mere end de bevilgede 200,000 Rb. til Restaurationen af Viborg Domkirke, at understøtte Ministeriet i et saadant Forslag. Det ærede Medlem vil da see, at Statskassen, dersom Thinget følger Fleertallets Indstilling, er fuldkommen ubunden og holdt udenfor den hele Sag, thi det er ikke givet den mindste Antydning af, at man skulde ville gaae udenfor den engang givne Lov og fastslaae Norm. Jeg siger ikke dette alene for at bestemme Thingets Botum i denne Sag, paa ingen Maade, men tillige for at faae det fastholdt i Fremtiden klart og tydeligt, hvad det er, vi her have vøteret. Dersom altsaa Thinget skulde følge os i dette Punkt, er efter min bestemte Opfattelse Betydningen af et saadant Botum den, som jeg her udtaler. Naar derfor det ærede

Medlem spurgte: Hvorvidt ville Kirkerne være istand til af deres Overskud at hve noget Saadant, saa siger jeg: Det vil det være Medlem ikke kunne forlange at vide nu, det vil først om et Par Aar kunne komme under Overveelse, først da vil dette vise sig, naar der fra Ministeriets Side forelægges Regnskaber, hvoraf det fremgaaer, om det er muligt at udrede saadanne Beløb uden at træde Kirkerne for nær. De 200,000 Rb. har Rigsdagen erkjendt for at kunne udredes, men ikke Mere, og naar altsaa Kirkeministeren forlanger, at der skal, og giver Oplysning om, at der kan udredes videre, tage vi Sagen under Overveelse; finde vi da, at der ikke kan udredes Mere, maa man standse. Der er engang en Lov givet for dette Forhold, og den maa vi holde i Hævd. Jeg troer altsaa, at Sagen klart er stillet paa det Standpunkt, som ligger til Grund for Fleertallets Forslag. Hvad Summens Størrelse angaaer, da ville vist Alle eller i alt Fald de Fleste, som kjende Forholdene her i Landet, være enige om, at det er for Meget at stille en Forbring om, at der skal opnaaes private Bidrag til et Beløb som 150,000 Rb. til dette Formaal — jeg tør ikke sige, om muligvis nogle Medlemmer kunde have et andet Skjøn, jeg har nu det bestemte Skjøn, at denne Forbring vil for den almindelige Opfattelse være det Samme som at sige: Vi ville ikke give Noget, thi der er ikke nogen som helst rimelig Ud sigt til, at et saadant Beløb vil komme tilveie. Jeg indrømmer, at allerede det at forlange et Tilskud af 80,000 Rb. paa denne Maade er en stærk Forbring, men jeg troer dog, at naar man tager Hensyn til, hvad man, om end med stor Anstrængelse, har kunnet bringe tilveie til andre lignende Foretagender, er der en Mulighed for at opnaae denne Sum, dersom Interessen for Sagen virkelig er saa stærk, som det fra flere Sider paastaaes; derom kan jeg ikke have nogen Mening. — Jeg har endnu et Par Ord at sige med Hensyn til Forslaget under Nr. 24. Den høitærede Minister har idag gjort gjældende, at Thinget engang har bevilget en anden Kunstner noget Lignende. Dertil maa jeg svare, at dette ganske vist er steet ved en Mangel paa Opmærksomhed fra Thingets Side; naar man har gjort det, har